

svarligt at bygge den, kan jeg ikke sige, at fordi den By, jeg særlig repræsenterer, vil have meget imod den, er det min Pligt at modarbejde den. Men jeg skal tilføje, at jeg er den højtærede Ministers egen Repræsentant for Varde—Nørre Nebel-Banen, og dette Selskabs Interesser er det min Pligt at varetage, og det forekommer mig, at den højtærede Minister, hvis For-gænger har udnævnt mig, og jeg ikke ere ganske enige, naar Ministeren tror, at det vil blive let at drive de to Baner sammen. Dertil er Strækningen for lang, og dertil er den Maade, som vi basere os paa, ikke egnet. Vi have haft een Togstamme med 3 Farter i hver Retning, men det viser sig, at vi forhaabentlig meget snart, med Bistand her inde fra selvfølgelig, ville faa 4 Tog i hver Retning og derfor skulle have to Togstammer, en udgaaende fra Varde og en fra Nørre Nebel. Det vilde da komme os meget paa tværs og falde os meget vanskeligt, om vi skulde faa vor Toggang saaledes ændret, at vi kunne faa Forbindelse med den fortløbende Bane ned til Tarm.

Men alt dette kan der forhandles om, og saa vidt jeg forstod Ministeren, gik han ud fra, at de to Baner skulde drives med eet Personale, have en Slags Fællesdrift. Om saa er, maa vi, Varde—Nørre Nebel-Jernbaneselskabet, imidlertid være meget varsomme og betænke os to Gange, inden vi sige Ja til noget saadant. At hver Bane skal føre sit Regnskab og i økonomisk Henseende passe sig selv, betragter jeg som en Selvfølge. Vel staar der i en Koncession, at man skal finde sig i Tilknytning til andre Baner; men der staar ikke noget om, at man skal have Fællesdrift med dem, eller at man, fordi ens Bane gaar nogenlunde godt, skal bidrage til, at en anden Bane, der gaar gennem en Egn, der aldeles ikke selv kan bære den, kan betale sig. Her er det, det kommer an paa, om den højtærede Ministers Interesser og mine Interesser kunne falde sammen. Jeg betragter det i alt Fald som min Op-gave at gøre det mest mulige, for at Varde—Nørre Nebel-Jernbaneselskab kan blive et nogenlunde rentabelt Selskab, samtidig med at det kan betjene den Egns Befolkning, som har maattet bekoste Banen, saa godt som muligt. Derfor tror jeg, det

vil blive vanskeligt at faa den højtærede Ministers og mine Tanker til at falde sammen, men derom kan der jo i hvert Fald forhandles siden, og det er ikke min Mening at foreslaa at slette den foreslaaede Bane. Jeg mener blot, at man skal være varsom, inden man vedtager den. Dersom man har handlet i den Tro, at man gjorde vort Selskab en Tjeneste dermed, har man taget meget fejl, og dersom man har handlet i den Tro, at denne Bane kunde blive lige saa god som den allerede i Gang værende Nørre Nebel-Bane, har man ogsaa forregnet sig.

Parkov: Jeg har med stor Glæde set, at der indenfor Udvalget har været et stort Flertal om Indstillingen angaaende An-læget af en Bane fra Frederiksværk til Hundested. Oprindeligt var Tanken om at føre Jernbanen videre fra Frederiksværk til Hundested fremkommen ved en Hen- vendelse fra Slangerup-Banen, der ønskede at faa sin Bane forlænget fra Slangerup til Skævinge, overtage Halvdelen af Hille-rød—Frederiksværk-Banen og saa forpligte sig til at føre Banen videre fra Frederiks-værk op til Hundested. Det var den Løs- ning, man der paa Egnen syntes bedst om. Det laa lige til, at man saa havde 2 Veje til København, idet man, naar man kom til Skævinge, kunde bestemme, om man vilde over Hillerød eller over Slangerup til København, og man havde den store Fordel ved denne Forbindelse, at man kunde faa direkte Ilgodstransport fra Hun- dedsted til København, medens man nu maa omlade i Hillerød. Jeg glæder mig derfor over, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) har fastholdt Forslaget om at tilstaa Slangerupbanen en Forlængelse fra Slangerup til Skævinge, men kan denne Forlængelse ikke gennem- føres, vil jeg være meget glad over og det ærede Udvalg meget taknemmelig for, at det har optaget Forslaget om Forlængelse af Hillerød—Frederiksværk-Banen til Hun- dedsted.

Jeg ser til min store Beklagelse, at den højtærede Minister indtil videre tager nogen Afstand fra dette Forslag. Mini- steren siger, at det ikke er tilbørligt for- beredt, og at han afskrækkes noget ved den meget betydelige Udgift, der skulde